

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland w dniu 27 lipca 2011 r. — Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh przeciwko Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

(Sprawa C-398/11)

(2011/C 290/07)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland.

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Thomas Hogan, Jonh Burns, John Dooley, Alfred Ryan, Michael Cunningham, Michael Dooley, Denis Hayes, Marion Walsh, Joan Power, Walter Walsh

Strona pozwana: Minister for Social and Family Affairs, Attorney General

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywa 2008/94/WE⁽¹⁾ ma zastosowanie do sytuacji, w której znaleźli się skarżący, przy uwzględnieniu treści art. 1 ust. 1 dyrektywy, a także okoliczności, że według prawa irlandzkiego utracone świadczenia emerytalne, których dochodzą skarżący, nie [stanowią] wiarytelności przysługującej skarżącym w stosunku do ich pracodawcy, która podlegałyby uwzględnieniu w postępowaniu upadłościowym lub w toku jakiegokolwiek likwidacji pracodawcy skarżących, oraz że w okolicznościach takich jak występujące w niniejszej sprawie prawo to nie przewiduje żadnej innej podstawy prawnej do dochodzenia roszczeń od pracodawcy skarżących?
- 2) Czy sąd krajowy, oceniając wykonanie przez państwo zobowiązań wynikających z art. 8 dyrektywy, uprawniony jest do uwzględnienia państwowej emerytury składkowej, którą skarżący otrzymają w przyszłości (na otrzymanie tego świadczenia nie ma wpływu zakładowy program emerytalny) i porównania (a) ogólnej sumy państwowej emerytury powiększonej o wartość emerytury, którą skarżący rzeczywiście otrzymają lub najprawdopodobniej otrzymają z odpowiedniego zakładowego programu emerytalnego, z (b) ogólną sumą państwowej emerytury składkowej powiększoną o wartość nabytych przez każdego ze skarżących uprawnień do świadczeń emerytalnych, według ich stanu na dzień likwidacji programu, w sytuacji gdy poziom świadczenia emerytalnego, którego dotyczy żądanie skarżących, był ustalany z uwzględnieniem państwowej emerytury?
- 3) Jeśli odpowiedź na pytanie 2 jest twierdząca, to czy wysokość którejkolwiek z kwot, jakie prawdopodobnie zostaną faktycznie otrzymane przez skarżących, pozwala uznać, że państwo zadośćuczyniło swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 8?
- 4) Czy w celu zastosowania art. 8 dyrektywy niezbędne jest stwierdzenie istnienia jakiegokolwiek związku przyczynowego pomiędzy utratą przez skarżących przysługujących im świadczeń emerytalnych a niewypłacalnością pracodawcy

skarżących, oprócz stwierdzenia okoliczności takich jak to, że (i) program emerytalny dotknięty jest niedofinansowaniem od dnia niewypłacalności pracodawcy oraz że (ii) niewypłacalność pracodawcy jest równoznaczna z niedysponowaniem przez tego pracodawcę środkami pozwalającymi na dofinansowanie programu emerytalnego w stopniu umożliwiającym zaspokojenie w pełnej wysokości roszczeń o wypłatę świadczeń emerytalnych członków [programu] (przy czym pracodawca nie ma takiego obowiązku, z chwilą gdy program ulega likwidacji)?

- 5) Czy wydanie przez Irlandię przepisów, o których mowa powyżej, stanowi zadośćuczynienie obowiązkowi nałożonym dyrektywą, biorąc pod uwagę czynniki społeczne, handlowe oraz gospodarcze uwzględnione przez Irlandię w toku weryfikacji systemu ochrony emerytur będącej skutkiem wyroku w sprawie Robins [...], a w szczególności biorąc pod uwagę „konieczność zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego we Wspólnocie”, o którym mowa w motywie 3dyrektywy?
- 6) Czy sytuacja gospodarcza [...] stanowi sytuację wystarczająco wyjątkową, aby uzasadnić poziom ochrony interesów skarżących niższy od tego, który byłby wymagany w innych okolicznościach, a jeśli tak jest, to jaki jest ten niższy poziom ochrony?
- 7) Przy założeniu, że odpowiedź na pytanie 2 jest przecząca, to czy okoliczność, iż środki podjęte przez państwo w następstwie sprawy Robins nie przyniosły rezultatu w postaci otrzymania przez skarżących więcej niż 49 % wartości uprawnień do świadczeń emerytalnych nabytych w ramach zakładowych programów emerytalnych, sama przez się stanowi istotne naruszenie zobowiązań ciążących na państwie uprawniające skarżących do odszkodowania (tj. bez konieczności oddzielnego wykazywania, że działania państwa podjęte w następstwie wydania wyroku w sprawie Robins stanowiły oczywiste i poważne wykroczenie przez państwo przeciwko obowiązkowi wynikającemu z art. 8 dyrektywy).

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/94/WE z dnia 22 października 2008 r. w sprawie ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy (Dz.U. L 283, s. 36)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Constitucional, Madryt, Hiszpania, w dniu 28 lipca 2011 r. — postępowanie karne przeciwko Stefanowi Melloniemu, w którym drugą stroną postępowania jest Ministerio Fiscal

(Sprawa C-399/11)

(2011/C 290/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Constitucional

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Postępowanie karne przeciwko: Stefano Melloni

Druga strona postępowania: Ministerio Fiscal